

OPIECZĘTOWANY LUD BOŻY

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ap 7,1-17; 2 P 3,9-14; Pwt 8,11-17; Ap 14,4-5.12; 17,5; Rz 3,19-24.

TEKST PAMIĘCIOWY: „To są ci, którzy pochodzą z wielkiego ucisku i wyprali szaty swoje, i wybielili je we krwi Baranka” (Ap 7,14).

Zerwanie siedmiu pieczęci ukazuje prawdę, że każdy człowiek, który przyznaje się do wiary w Chrystusa, otrzymuje błogosławieństwa za wierność albo przekleństwa za niewierność. Pierwsze cztery pieczęcie przedstawiają środki dyscyplinarne użyte przez Boga w celu uświadomienia ludowi Pańskiemu duchowej ospałości i poprowadzenia go do zwycięstwa. Do tej pory lud Boży cierpi także niesprawiedliwość i ucisk w świecie wrogo odnoszącym się do ewangelii. Wraz z zerwaniem szóstej pieczęci Bóg jest gotowy do rozprawy z tymi, którzy krzywdzili Jego lud.

7. rozdział *Apokalipsy Jana* jest wstawką między pieczęciami szóstą a siódmą. Szósta pieczęć prowadzi nas do powtórnego przyjścia Chrystusa. Gdy bezbożnym wymierzona zostaje sprawiedliwość, 7. rozdział *Apokalipsy Jana* odpowiada na pytanie: Kto ostoi się w dniu przyjścia Chrystusa? Będą to ci, którzy zostali opieczętowani — 144 tysiące.

Inne cechy 144 tysięcy zostały podane w Ap 14,1-5. Podobna wstawka występuje między trąbami szóstą a siódmą (zob. Ap 10,1-11,14). Ta wstawka — rozpoczynająca się drugim wielkim przebudzeniem i narodzinami ruchu adwentowego — obejmuje ten sam okres, co pierwsze sceny 7. rozdziału *Apokalipsy Jana*, i dotyczy doświadczenia i misji ludu Bożego w czasach końca.

Przeczytaj Ap 7,1-3; 2 P 3,9-14. Co Jan ujrzał w wizji? Jak długo aniołowie mają powstrzymywać wiatry? Co się stanie, gdy pieczętowanie dobiegnie końca?

W *Starym Testamencie* wiatry oznaczają niszczycielskie siły, przy pomocy których Bóg wykonuje karę na bezbożnych (zob. Jr 23,19-20; Dn 7,2). „Gdy aniołowie Boży nie będą już powstrzymywali okrutnych zapędów ludzkich namiętności, puszczone zostaną cugle wszelkich mocy zła”¹. Te niszczycielskie siły są powstrzymywane w wyniku boskiej interwencji, póki trwa pieczętowanie ludu Bożego.

W starożytności głównym celem pieczętowania było oznaczenie własności. W *Nowym Testamencie* symboliczne pieczętowanie oznacza, iż „zna Pan tych, którzy są jego” (2 Tm 2,19). Bóg rozpoznaje swój lud i pieczętuje go Duchem Świętym (zob. Ef 1,13-14; 4,30). W czasach końca pieczęć na czole jest dawana wiernym wyznawcom Boga, którzy przestrzegają Jego przykazań (zob. Ap 14,1.12). Nie jest to widoczny znak umieszczony na czole, ale — jak stwierdza Ellen G. White — oznacza on „utwierdzenie w prawdzie, zarówno intelektualne, jak i duchowe, tak że [wierni Boży] będą już trwać nieporuszeni”². W przeciwieństwie do nich ci, którzy ostatecznie staną po stronie bestii, otrzymają znamię bestii (zob. Ap 13,16-17).

Wierność zapieczętowanego ludu Bożego zostanie poddana próbie w każdym pokoleniu. Próbą wierności podczas ostatecznego kryzysu również będzie zachowywanie przykazań Bożych (zob. Ap 12,17; 14,12). Zwłaszcza czwarte przykazanie biblijnego dekalogu stanie się próbą wierności Bogu (zob. Ap 14,7). Jak sobota była znakiem ludu Bożego w czasach biblijnych (zob. Ez 20,12.20; Hbr 4,9-10), tak i będzie znakiem lojalności wobec Boga w ostatecznym kryzysie.

W czasie końca pieczęć będzie także znakiem chroniącym przed niszczycielskimi siłami siedmiu plag ostatecznych (por. Ez 9,1-11 z Ap 7,1-3; Jan zaczerpnął symbolikę od Ezechiela). Tak więc na pytanie zadane w Ap 6,17 pada ostateczna odpowiedź:

— Tymi, którzy zostaną ochronieni w dniu gniewu Bożego, będą opieczętowani wyznawcy Boga.

Apostoł Paweł ostrzega nas, byśmy nie zasmucali Ducha Świętego, którym zostaliśmy zapieczętowani (zob. Ef 4,30). Co to znaczy? Jak człowiek może zasmucać Ducha Świętego? Jeśli znasz odpowiedź na to pytanie, to jakich wyborów możesz dokonywać, by nie zasmucać Ducha Świętego?

¹ Ellen G. White, *Wielkie bóje*, Warszawa 2018, wyd. XIX, s. 441.

² Tamże, *Wydarzenia czasów końca*, Warszawa 2007, wyd. II, s. 148.

Przeczytaj Ap 7,4-8. Jaka jest liczba opieczętowanego ludu Bożego? Co oznacza ta liczba?

Ogłoszenie liczby tych, którzy zostali opieczętowani, oznacza zakończenie pieczętowania. Jan usłyszał ową liczbę, a wynosi ona 144 tysiące opieczętowanych z dwunastu plemion izraelskich. Oczywiście nie chodzi tu o rzeczywistą liczbę, a wyłącznie o jej symboliczne znaczenie. Liczba 144 000 składa się z dwunastu równych części liczących po 12 000. Liczba 12 to symbol ludu Bożego w oczywisty sposób nawiązujący do liczby synów Jakuba i plemion Izraela oraz dwunastu apostołów Jezusa (zob. Ef 2,20). Zatem liczba 144 000 oznacza całość ludu Bożego w czasach końca, czyli *cały Izrael* (tak Żydów, jak i pogan) gotowy na powtórne przyjście Chrystusa i przemienienie bez przeżycia doświadczenia śmierci (zob. Rz 11,26; 1 Kor 15,51-53).

Dwanaście plemion wymienionych w 7. rozdziale *Apokalipsy Jana* to oczywiście nie rzeczywiste plemiona, gdyż dwunastu plemion Izraela tworzących dwa żydowskie królestwa — północne i południowe — od dawna już nie ma. Dziesięć plemion północnego królestwa uprowadzono do niewoli po najeździe asyryjskim (zob. 2 Krl 17,6-23). Plemiona te wymieszały się z innymi narodami. Tak więc nawet we współczesnym judaizmie nie ma już reprezentacji tych dwunastu plemion.

Ponadto lista dwunastu plemion w 7. rozdziale *Apokalipsy Jana* różni się od tych, które występują w innych miejscach *Pisma Świętego* (por. Lb 1,5-15; Ez 48,1-29). Plemię Judy zostało wymienione jako pierwsze (zob. Ap 7,5) zamiast plemienia Rubena (por. Lb 1,5). W 7. rozdziale *Apokalipsy Jana* brakuje plemion Dana i Efraima występujących w 1. rozdziale *Księgi Liczb* i 48. rozdziale *Księgi Ezechiela*, a zamiast nich dodane zostały plemiona Józefa i Lewiego (zob. Ap 7,7-8). Oczywiście powodem wyłączenia plemion Efraima i Dana z 7. rozdziału *Apokalipsy Jana* jest to, iż w *Starym Testamencie* plemiona te dopuściły się odstępstwa i bałwochwalstwa (zob. 1 Krl 12,29-30; Oz 4,17 BT).

Lista plemion w 7. rozdziale *Apokalipsy Jana* nie jest listą historyczną, ale symboliczną i duchową. Brak plemion Dana i Efraima na tej liście sugeruje, że niewierność nie pojawi się wśród opieczętowanego ludu Bożego. Także Kościół w *Nowym Testamencie* jest określany jako dwanaście plemion Izraela (zob. Jk 1,1). Dwanaście plemion w 7. rozdziale *Apokalipsy Jana* oznacza cały lud Boży, który wytrwał do końca, a złożony jest z wiernych ze wszystkich narodowości, w tym także i z żydowskiej.

Jakie biblijne zapewnienia daje Bóg tym, którzy będą żyć w czasie ucisku?

Przeczytaj Ap 7,9-10. Jaką grupę świętych widzi Jan w tej części wizji? Jak zostali oni przedstawieni i skąd pochodzą? Co krzyczą, stojąc przed tronem Bożym?

Jan widzi „tłum wielki, którego nikt nie mógł zliczyć” (Ap 7,9) — tych, „którzy pochodzą z wielkiego ucisku i wyprali szaty swoje, i wybielili je we krwi Baranka” (Ap 7,14). Są oni szczególną grupą ludzi, którzy pomimo ucisku, jakiego doświadczyli, pozostali wierni Jezusowi, a ich wierność została symbolicznie przedstawiona przez okrycie ich szatami Jego doskonałej sprawiedliwości. Słowo *ucisk* często występuje w *Biblii* jako oznaczenie tego, co wierzący cierpią z powodu wiary (zob. np. Wj 4,31 BT; Ps 9,10; Mt 24,9 BI; J 16,33; Rz 5,3). Choć niektórzy adwentystyczni interpretatorzy postrzegają tę grupę jako inny sposób przedstawienia 144 tysięcy, to my możemy pojmować *tłum wielki* jako nawiązanie do wszystkich odkupionych, którzy cierpieli za wiarę na przestrzeni wieków.

Także tutaj w Janowym opisie tłumu wielkiego, „którego nikt nie mógł zliczyć” (Ap 7,9), widzimy — jak i w całej *Biblii* — wspaniałe zagadnienie zbawienia z łaski. Jedynym tytułem odkupionych do zbawienia, życia wiecznego, nowego nieba oraz nowej ziemi jest sprawiedliwość Chrystusa, która została im dana z łaski.

„Najbliżej tronu stoją ci, którzy kiedyś gorliwie służyli szatanowi, lecz którzy, jak głównie wyrwane z ognia, poszli w ślady Zbawiciela, całkowicie Mu się poświęcając. Dalej otaczają Jezusa ci, co wśród kłamliwego i bałwochwalczego otoczenia rozwinęli doskonały chrześcijański charakter i przestrzegali prawa Bożego, chociaż cały świat chrześcijański lekceważył je. Za nimi stoją miliony ludzi wszystkich stuleci, którzy dla wiary zginęli męczeńską śmiercią. Oprócz nich znajduje się tam »tłum wielki, którego nikt nie mógł zliczyć, z każdego narodu i ze wszystkich plemion i ludów, i języków, którzy stali przed tronem i przed Barankiem, odzianych w szaty białe, z palmami w swych rękach« (Ap 7,9). Ich walka zakończyła się zwycięstwem. Skończyli swój bieg i zdobyli nagrodę. Palmy w ich rękach są symbolem zwycięstwa, zaś biała szata znakiem niesplamionej sprawiedliwości Chrystusa, darowanej im przez Zbawiciela”¹.

Owszem, jesteśmy okryci sprawiedliwością Chrystusa, która jest udzielana jako dar przez wiarę. Ale jak mamy zachować tę wiarę i pozostać wierni wśród prób i ucisków? Co ważniejsze, jak mamy zachować tę wiarę i wierność w czasach beztroski i dobrobytu? (Zob. Pwt 8,11-17).

¹ Ellen G. White, *Wielkie bóje*, Warszawa 2018, wyd. XIX, s. 476-477.

Przeczytaj Ap 14,1-5. Jakie są trzy najważniejsze cechy 144 tysięcy świętych? Jak te cechy wiążą się z opisem świętych w czasach końca w Ap 14,12?

Ap 14,4-5 zawiera opis 144 tysięcy zbieżny z opisem ludu Bożego w czasach końca — tych, którzy „przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa” (Ap 14,12). Choć doświadczyli oni pełni gniewu szatana w ostatecznym kryzysie, pozostali wierni Bogu dzięki ścisłej więzi z Jezusem.

W jakim sensie 144 tysiące — w świetle Ap 17,5 — to „ci, którzy nie skali się z kobietami” (Ap 14,4)? Jak czystość ich charakteru wiąże się z faktem, że są to odkupieni z ziemi „jako pierwociny dla Boga” (Ap 14,4)?

W *Biblii* seksualna niemoralność jest symbolem niewierności wobec Boga. Ap 17,5 mówi o eschatologicznej wszechzłoczności Babilonu i jej córkach, z którymi mieszkańcy świata dopuszczają się będą rozpusty (zob. Ap 18,3). Jednak 144 tysiące pozostaną wierne Chrystusowi i odrzucą kalające więzi z Babilonem i odstępczymi Kościołami. Tak więc 144 tysiące „podążają (...) za Barankiem, dokądkolwiek idzie” (Ap 14,4).

Dalej 144 tysiące to ci, którzy zostali „wykupieni spośród ludzi jako pierwociny dla Boga i dla Baranka” (Ap 14,4). W starożytnym Izraelu *pierwocinami* nazywano najlepszą część plonów ofiarowaną Bogu (zob. Lb 18,12). Słowo *pierwociny* może się odnosić do zbawionych ludzi jako odróżniających się od bezbożnych mieszkańców świata (zob. Jk 1,18 UBG), ale w *Apokalipsie Jana* 144 tysiące są wyraźnie szczególną grupą, jako że zostaną przemienieni, nie doświadczając śmierci (zob. 1 Kor 15,50-52). Są więc pierwocinami większego żniwa zbawionych ze wszystkich wieków (zob. Ap 14,14-16).

W jaki sposób — nawet, gdy nie jesteśmy tego świadomi — może nam grozić duchowe wszechzłoczństwo? Dlaczego zwodzimy samych siebie, jeśli sądzimy, że jesteśmy wolni od takiego zagrożenia?

Przeczytaj Ap 14,5; 2 P 3,14; Jud 1,24-25. Ap 14,5 przedstawia lud Boży w czasach końca jako „bez skazy”. Jak można osiągnąć taki stan?

Ostatnią cechą 144 tysięcy jest to, że „w ustach ich nie znalazła się zdrada; albowiem są *bez zmayı* przed stolicą Bożą” (Ap 14,5 BG). Podczas gdy ludzie tego świata wybierają wiarę w kłamstwa szatana, lud Boży w czasach końca przyjmuje miłość prawdy, aby dostąpić zbawienia (zob. 2 Tes 2,10-11).

„Bez skazy” (Ap 14,5; gr. *amomos* — *niewinny/bez winy/bez zarzutu/przykładny*) odnosi się do wierności 144 tysięcy wobec Chrystusa. W Biblii wyznawcy Boga są nazywani *świętymi* (zob. Kpł 19,2; 1 P 2,9). Abraham (zob. Rdz 17,1 PAS) i Hiob (zob. Hi 1,1) byli *niewinni*. Chrześcijanie są powołani do bycia świętymi i bez skazy przed Bogiem (zob. Ef 5,27 UBG; Flp 2,15).

Przeczytaj Rz 3,19-24. Dlaczego zawsze musimy pamiętać o tej ważnej prawdzie?

W ostatnich dniach historii tego świata 144 tysiące będą odzwierciedlać charakter Chrystusa. Ich zbawienie będzie świadczyć o tym, czego Chrystus dokonał dla nich, a nie o ich własnej świętości czy o ich dobrych uczynkach (zob. Ef 2,8-10). 144 tysiące to ci, którzy uprali i wybielili swoje szaty „we krwi Baranka” (Ap 7,14). I jako tacy zostaną znalezieni przed Bogiem — „bez skazy i bez nagany” (2 P 3,14).

„Musimy być uszlachetnieni i oczyszczeni od wszelkiej doczesności, aż odzwierciedlimy obraz naszego Zbawiciela i staniemy się »uczestnikami boskiej natury« (2 P 1,4) (...).

Gdy bój życia zakończy się, gdy zbroja zostanie złożona u stóp Jezusa i gdy święci Boży zostaną uwielbieni, wtedy i tylko wtedy rzeczą bezpieczną będzie twierdzić, że jesteście zbawieni i bezgrzeszni¹.

Jak możemy prowadzić uświęcone życie, przygotowując się aktywnie na wieczność, i jednocześnie nie cierpieć wskutek niebezpieczeństw grożących ze strony perfekcjonizmu i fanatycznie pojmowanej świętości?

¹ Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, Radom 2011, t. III, s. 318 (przyp. red.).

DO DALSZEGO STUDIUM

Tożsamość 144 tysięcy jest gorącym przedmiotem dyskusji teologicznych. Z *Apokalipsy Jana* jasno wynika, że 144 tysiące to ostatnie pokolenie ludu Bożego w końcowych dniach historii tego świata. Wiemy, że ludzie ci przejdą przez czas ucisku i zostaną ochronieni przed siedmioma ostatecznymi plagami (zob. Ps 91,7-16), a ich lojalność zostanie poddana próbie, jakiej w przeszłości nie przeszło żadne pokolenie.

Nie zostało nam objawione, kto dokładnie będzie należał do tej grupy. Tożsamość tych ludzi jest jedną z tajemnic, którą Bóg zachował dla siebie (zob. Pwt 29,28). Jedyne przyszłość objawi, kto będzie należał do tej grupy zbawionych.

W kwestii tej tajemnicy otrzymaliśmy następujące ostrzeżenie: „Chrystus mówi, że znajdują się w Kościele ludzie przedstawiający bajki i przypuszczenia, podczas gdy Bóg dał wielkie, podnoszące i uszlachetniające prawdy, które zawsze powinny być zachowywane w skarbnicy umysłu. Gdy ludzie podnoszą tę i tamtą teorię oraz gdy są ciekawi poznania czegoś, co niekoniecznie muszą poznać, to Bóg ich nie prowadzi. Nie jest Jego zamierzeniem, aby Jego lud miał przedstawiać coś, czego trzeba się domyślać, a co nie jest nauczane przez Słowo. Nie jest Jego wolą, by wdawano się w spory dotyczące kwestii, które nie pomogą im duchowo, takie jak ta:

— Kto będzie należeć do 144 tysięcy?

Ci, którzy są wybranymi Bożymi, bez wątpienia wkrótce się o tym dowiedzą”¹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Zastanów się nad poniższym wezwaniem: „Starajmy się ze wszystkich sił danych nam przez Boga znaleźć się w gronie 144 tysięcy”². Jak możesz zastosować tę radę w praktyce? Jak to staranie wpłynie na twoje codzienne decyzje?

2. Ważną cechą 144 tysięcy świętych w czasie końca jest to, że śpiewają oni nową pieśń. Tej pieśni nikt inny oprócz nich nie może zaśpiewać, gdyż jest to pieśń ich doświadczenia, a będzie to doświadczenie, jakiego nie przeżyła żadna inna grupa ludzi w dziejach świata (zob. Ap 14,3-4; 15,2-3). Gdy myślisz o swoim życiu, na jaką pieśń doświadczenia z Bogiem przekłada się twój obecny duchowy stan? Czy twoja pieśń odwołuje się jedynie do przeszłych dokonań Boga w twoim życiu, nie mając do czego nawiązać w teraźniejszości? Co musisz zmienić w swoim życiu, by poświęcić się na nowo Bogu?

2. Czym różni się sucha wiedza o Chrystusie od prawdziwego poznania Go? Gdyby ktoś zapytał cię, jaki jest Chrystus, jak odpowiedziałbyś na to pytanie i dlaczego właśnie tak?

¹ Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, Radom 2016, t. I, s. 167. (Przyp. red.): Przeczytaj także rozdział *Bezgrzeszność i zbawienie*, w: *Wybrane poselstwa*, Radom 2011, t. III, s. 316-319.

² *Taż*, w: *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, Hagerstown 1980, t. VII, s. 970.